

Hola avi, ja fa un parell de dies que t'has anat i per sort, tots els teus nets ens hem pogut acomiadar de tu. Personalment estic feliç d'haver-te dit el que sentia però m'agradaria que tothom d'aquí pugui entendre tot l'amor de nosaltres set cap a tu.

L'avi era una persona amb un caràcter molt fort. Des de petits, no era estrany que ens fes algun crit: Carquinyoli, surt d'aquí!; Carquinyoli, renta't ja les mans que anem a dinar!; Carquinyoli, no corrís!; i un bon etcètera. Però amb nosaltres sempre afloraven els seus sentiments més bonics i sincers. L'avi mai ha estat un home que portés especialment bé les derrotes, sobretot en jocs on s'havia de comptar. Era l'home dels números. És igual si anaves a casa seva a les 8 del matí o al capvespre, que l'avi feia números, tot el dia. Si no apuntava els comptes del dia, memoritzava cinc números de telèfon o matrícules de cotxe noves, però com més gaudia era comptant les cartes dels demés quan jugàvem al quinzet o al continental. Doncs tenim la sort de dir que l'avi ens deixava guanyar a les cartes. Això no ho pot dir tothom, era la seva demostració d'estima en estat pur. Jo sempre he dit que el dia que em vaig adonar que ja no era una nena, era el dia que l'avi va guanyar-me una partida del quinzet.

Gràcies avi i també iaia per crear records en família que sempre ens acompanyaran. Heu aconseguit que cada un dels que estem presents tingui a la memòria un moment especial en família. Sempre seran molt especials les excursions a Barcelona, especialment al nostre restaurant giratori, les passejades per la font de la Budellera o el gran dia a Montserrat; on vaig riure més que mai, però vaig escoltar a l'avi i a la iaia cridar més que mai (Bernat, crec que tots sabem a què ens referim). Gràcies avis, per fer que el regal més especial del dia de Reis fos a casa vostra, gràcies per fer que cada Sant Esteve fos un dia de joia i diversió cantant.

Gràcies avi, per venir-nos a buscar a l'escola amb l'entrepà de xocolata que a casa mai en feien. Gràcies per ensenyar-nos que el més important de jugar a basquet és guanyar i anotar punts (sí sí, ho heu entès bé, ja us he dit que era competitiu). Gràcies per ser pacient jugant als escacs amb els nens, o quan durant quinze minuts seguits et fèiem cantar el Ralet Ralet sense parar.

Gràcies per donar-nos Rajadell, el lloc on hem crescut acompanyats i que amb molta estima portarem sempre amb nosaltres.

Però sobretot, gràcies per ensenyar-nos que l'amor de veritat existeix, passin els anys que passin.

Ara comença un nou camí, però també el comences tu, perquè formaràs part de nosaltres a cada pas que fem.

Bon viatge avi i tranquil, que cada Sant Esteve, quan cantem lo "Tio Pep", mirarem el teu lloc i cantarem amb tu. Sempre seràs el nostre cap de taula.